

PĀ•R DNĀ®, KTERĀ%o ZMĀŠNILY Ā½IVOT

ĀEtrtek, 11 Ā™Ā-jen 2007

Milá Kudlanko, kdyĀ¾ jsem se koncem léta rozhodla pro to, abych si pĀ™eci jen vzala posledních pár dnĀ- dovolené ještĀ v létĀ, nenechávala si je na zimu, nevĀdĀla jsem, jak moc se mi zmĀní celý budoucí Ā¼ivot. Kamarádka pĀ™išla s návrhem vyuĀ¼it "nádhernou pĀ™íleĀ¼itost", za málo penĀz hodnĀ muziky - bude to super, horko venku, moĀ™e, všude ovoce a zelenina...

SkuteĀnost pĀ™edĀila oĀekávání. Cesta letadlem trvala jen chvilku, pak autobusem na pobĀ™eĀ¼í, transfer na ostrov do penzionu - a ještĀ jsme stihly noĀní ráchání v moĀ™i. Ten totální zvrat, ta zmĀna z jednotvárné práce, z mĀsta - najednou jen nádherná píseĀná plĀ¾, vlahé moĀ™e...Ale to asi všichni víte, co se budu rozepisovat o dovolené. ProstĀ jsme si to uĀ¼ivaly. NĀjak se nemĀĀ¾u dostat k tomu hlavnímu, tĀĀko se mi o tom bude i psát. Hned druhý den jsem HO vidĀla. Pracoval jako Āišník v jedné zdeši tavernĀ. Nebyl to Ā¼ádný "Ā™ecký bĀh", spíš na vypadal dokonce tak "stĀ™edoevropsky", Ā¾e jsem nejprve myslela, Ā¾e je to nĀjaký ĀEech, co si tu pĀ™ivydĀlává (mj. tĀ fakt hafo). Ale ne, jak jsem se dozvĀdĀla, byl to fakt Āek jak poleno. Nechápu, jak se to stalo, prostĀ jsme se nĀjak zaĀali obyĀejnĀ bavit, bylo to milé, po obĀdĀ mi na plĀ¾ pĀ™inesl skleníĀku dĀusu... Ano, šlo to všechno nad rychle. Za tĀch pár dnĀ se toho událo tolik, co bĀĀnĀ za dva tĀ™i měsíce. VymĀnili jsme si telefony, e-mail, poslal mi p fotky, co nafotil on, já jemu ty moje; voláme si skoro kaĀdý den. To všechno je fajn, jen fajn není, Ā¾e jsem se vĀera domĀ z polikliniky a vím uĀ¾ zcela pozitivnĀ, Ā¾e ten pozitivní test na tĀhotenství opravdu nelhal. Nevím vĀbec co dál. Ā¼ivot je tady, jeho tam. Je mi 29, právĀ jsem si "rozjela" kariéru, pracuju v oblasti, kde vypadnout na pár let znamená vypadnout asi úplnĀ. Jsem totálnĀ ze všeho vedle, psala jsem si pro a proti, ale rozhodnout se neumím ani pro jednu moĀ¼nost. Jednu stranu Ā¼ivota musím obĀtovat pro druhou. Ale kterou? Víím, Ā¾e mi nemĀĀ¾e nikdo poradit, nic o o nĀm nevíte, ale poradit si neumím ani já, která relativnĀ všechno ví... Snad jsem se jen vypsalala... Dagmar ODPOVĀŠĀŽ: Milá Dagmaro, situace je sloĀ¼itá, nikoliv však neĀ™ešitelná. Nejprve vidĀt pozitiva: jsi zdravá (povedlo se ti otĀhotnĀt), jsi sobĀstaĀná, jsi hezká mladá chytrá Ā¼enská. Podle toho, co píšeš, nebudeš finanĀnĀ v té nejníši kategorii. Pokud nepracuješ pĀ™ímo v modelingu, kde by to snad - ale ne urĀitĀ - mohlo tvé povolání ohrozit, nemyslím, Ā¾e bys mĀla pocítit nĀjaký velký výkyv díky tomu, Ā¾e bys si do Ā¼ivota pĀ™ivedla svého nového ĀlovíĀka. V dnešní dobĀ se na "matky-samoĀ¼ivitelky" na nĀco podĀ™adného, naopak. TakĀ¾e nutit se do rychlého a dost moĀ¼ná ukvapeného sĀátku by bylo asi zbyteĀné. StejnĀ tak se dá pracovat v podstatĀ aĀ do poslední chvíle (nemyslím, Ā¾e bys dĀlala zrovna u lopaty), a pĀ™i troše toho vhodného zaopatĀení (pomocnice v domácnosti, chĀva) i velmi brzy po porodu. OstatnĀ - hodnĀ práce se dá zvládnout i z domova... ZáleĀí na tobĀ, zda si "dáš ještĀ odklad" a dĀĀátka odloĀ¼íš na dobu pozdĀjši - i s tím rizikem, Ā¾e by se to pak nemuselo povést. A pokud se jedná o "spolupracovníka na miminku"? Není dĀvod, abys mu všechno neĀ™ekla, nepodĀlila se s ním - nedala vĀcem volný prĀbĀh. Co ty víš, tĀ™i i pĀ™es (pravdĀpodobnĀ, nevím, nemám informace) odlišný druh vašeho zamĀstnání, mĀĀ¾e být dobrý pa do Ā¼ivota... Hlavní je nespĀchat. Ber to spíš s humorem neĀ¾ jako tragedii, aĀ to dopadne jak dopadne. NaštĀstí v dnešní dobĀ uĀ¾ tĀ - pĀ™i troše uvaĀování a vĀtši míĀ™e zodpovĀdnosti - ĀhrĀza neĀeká, aĀ se rozhodneš tak Āi onak. Je to jen na tobĀ, ty jsi v tuto chvíli ta, která to má zcela ve své moci... DrĀ¼ím ti palce, abys svého následujícího rozhodnutí nikdy nelitovala. d@niela